

تنشی در کتابخانه

مریم خسروی^۱

چکیده

این پژوهش با هدف نظرسنجی عوامل تنش زای شغلی در میان کتابداران شاغل در کتابخانه های مرکزی دانشگاه های وزارت علوم، تحقیقات و فناوری صورت گرفت. بدین منظور از دسته بندی فود لو تانز^۲ که عوامل کلان فشار زای سازمان را تحت چهار مقوله: سیاست سازمانی، ساخت سازمانی، شرایط فیزیکی سازمان و فرایندهای سازمانی تقسیم می کند، استفاده شد. پرسشنامه ای با ۳۶ سؤال بر مبنای مقیاس لیکرت تنظیم گردید. از پرسشنامه های ارسالی تعداد ۱۵۰ پرسشنامه واصل گردید. برای بررسی نتایج به دست آمده، از محاسبات میانگین و درصد استفاده شد. بررسی یافته های پژوهش نشان دهنده این است که پنج عامل: عدم حمایت سرپرستان، نبود امنیت شغلی، عدم همکاری مدیر کتابخانه، نبود معیارهای صحیح تشویق، و روش های غیر علمی ارزیابی عملکرد، از نظر کتابداران دارای بالاترین رتبه تنش زایی هستند.

کلیدواژه ها

تنشی های شغلی، فشارهای روانی - عصبی، عوامل تنش زا، کتابداران، محیط کتابخانه، کتابخانه های دانشگاهی

مقدمه

و اقتصادی؛ بحران کار؛ و بی ثباتی در همه ارکان جامعه، موجب تغییرات و فشارهای ناشی از آن و تنش می شود. طی سال های اخیر تأثیر فشار روانی بر تندرستی انسان بیشترین توجه را به خود جلب کرده و تحقیقات زیادی

1. Stress

3. Fred Luthans

۲. عضو هیئت علمی مرکز اطلاعات و مدارک علمی ایران

Khosravi@irandoc.ac.ir

عملکرد سازمان آنان بد نیست. در واقع عموماً می‌گویند که فشار روانی اندک می‌تواند عملکرد شغل را اندکی بهبود بخشد.

برای مثال از تحقیقی که اخیراً انجام شده چنین بر می‌آید که فشار روانی ملایم می‌تواند به افزایش تلاش برای بدست آوردن اطلاعات مربوط به شغل منجر شود، و یا عصارة کارکنان را سیال سازد و به فعالیت بیشتر و تحول و عملکرد بهتر منتهی شود.(۷)

شواهد نشان می‌دهد که نوع مشاغل کارکنان در ابتلاء آنان به فشارهای عصبی نقشی اساسی دارد. مشاغلی که تحت فشارهای زمانی هستند، حساسیت دارند. برای مثال در رشتہ پژوهشکی مسئله مرگ و زندگی انسان‌ها در میان است و کوچک‌ترین لغزش باعث از میان رفتن جان انسانی می‌شود.

کتابداران نیز با توجه به شغلی که دارند از طرفی با مسائل اداری درگیر هستند و از طرف دیگر با مراجعت از سطوح مختلف جامعه ارتباط مستقیم دارند. عدم توان پاسخگویی به درخواست‌ها و نیازهای آنها از عوامل

فشار روانی شدید ممکن است با خشم، غمزدگی، افسردگی و نظایر آنها همراه باشد.
نتیجه این حالات در افراد ممکن است به تغییرات خلق و خود را ارتباط با عملکرد شغلی، ناتوانی در تمرکز فکر و نهایتاً نارضایتی شغلی بینجامد. عواقب فشار روانی می‌تواند در کنش سازمان اثرات منفی داشته باشد.

تش‌زای شغلی این گروه است. کتابداران به مثابه پل ارتباطی اطلاعات و مردم هستند و به همین دلیل اهمیت ویژه‌ای دارند.

تاریخچه تنش و عوامل آن

واژه فشار روانی (استرس) که سابقاً علمیش به دهه‌های دوم و سوم قرن بیست و برمی‌گردد، طی قرون و دهه‌های مختلف با معانی متفاوتی به کار گرفته شده است. ریشه اصلی این لغت انگلیسی است و مدت‌ها برای

در این زمینه انجام گرفته است. بالا رفتن شدید فشار خون و افزایش مقدار کلسترول می‌تواند فشار زیادی ایجاد کند. این فشار روانی می‌تواند به بیماری‌های قلبی، آرتروز، زخم معده و نظایر آنها منجر شود و حتی ممکن است بین سرطان و فشار روانی نیز نوعی ارتباط وجود داشته باشد(۷).

مشکلات روانشناختی این فشار روانی و تنفس هم کمتر از مسائل فیزیولوژیکی نیست. فشار روانی شدید ممکن است با خشم، غمزدگی، افسردگی و نظایر آنها همراه باشد. نتیجه این حالات در افراد ممکن است به تغییرات خلق و خود را ارتباط با عملکرد شغلی، ناتوانی در تمرکز فکر و نهایتاً نارضایتی شغلی بینجامد. عواقب فشار روانی می‌تواند در کنش سازمان اثرات منفی داشته باشد که چنانچه با این معضل برخورد اصولی و صحیح نشود، هزینه‌های سنگینی را برای سازمان‌ها چه از لحظه بیماری‌های جسمی و چه از لحظه کاهش عملکرد و پایین بودن کیفیت کار، تحمیل خواهد کرد.(۳)

تحقیقی که بهتازگی بر روی ۶۰۰ کارگر و کارمند سازمان‌های امریکایی انجام شد، به این نتیجه رسید که ۴۶ درصد از افراد تحت فشار روانی بسیار زیاد هستند و ۳۴ درصد نیز گفتند که تنش و فشار روانی بیش از حد باعث شده است که به فکر ترک سازمان بیفتند(۵: ۹۵۰-۹۵۷).

الوانی در بحث خود از فشارهای عصبی در سازمان معتقد است که:

«فشار عصبی اثرات فراوانی بر عملکرد و فعالیت‌های اعضاي سازمان دارد، مدیران، کارکنان و مراجعت از سازمان، تحت تأثیر فشارهای عصبی دچار حالات روانی خاصی می‌شوند و دست به رفتارها و اعمالی می‌زنند که مستقیماً در بازدهی سازمان منعکس می‌شود. فشارهای حاد، نیروی انسانی سازمان را راضیع می‌کند و هدف سازمان را دستخوش تزلزل می‌سازد»(۲: ۴۵-۵۹).

واضح است که یک فرد دچار فشار روانی، می‌تواند همه کارکنان مرتبط با خود را دچار فشار عصبی نماید. بدین ترتیب است که فشار در سازمان همچون آفتی نیروها را تحلیل می‌برد و تلاش‌ها را عقیم می‌سازد(۲: ۴۵-۵۹). قابل ذکر است که فشار روانی به تنها بای برای کارکنان یا

مهم اینکه در مدلی که ارائه می‌دهد، جریان پاسخ تنفسی طی سه مرحله مشخص و قابل تعریف صورت می‌گیرد:
۱. واکنش اخطار: پاسخ پیچیده‌ای که به تعییر سلیه از عامل فشار نشأت می‌گیرد؛

۲. مرحله مقاومت: که در این مرحله بدن برای مبارزه با فشار آماده می‌شود؛

۳. مرحله فرسودگی: که بدن در مقابل امراض و بدکار کردن اعضا یا آسیب‌پذیر می‌شود و امراض مربوط به فشار روانی خود را نشان می‌دهند.

سلیه توضیح می‌دهد که چنانچه عامل فشار وجود داشته باشد به دنبال آن واکنش اخطار آشکار می‌شود که نشانه‌ای از وجود تنفس در فرد است و عوارضی مانند ضربان قلب را در پی دارد که در صورت طولانی شدن مرحله مقاومت، بدن توان خود را از دست می‌دهد وارد مرحله فرسودگی می‌شود و امراض مربوط به فشار روانی شروع می‌شود. (۶)

منظور از عوامل تنفس‌زا، عوامل ایجاد تنفس در افراد، در محیط‌های مختلف خانوادگی، کاری و اجتماعی است. یک عامل فشار آور می‌تواند به تنهایی فشار روانی عمدتی پدید آورد. ولی به طور معمول عامل‌های فشار آور با هم آمیخته می‌شوند تا از راههای گوناگون عرصه را بر افراد تنگ کنند و سرانجام فشار روانی پدید آورند. صاحب‌نظران این عوامل را در گروههای جدا از هم دسته‌بندی کرده‌اند. در این زمینه تقسیم‌بندی‌های مختلفی وجود دارد. در یک دسته‌بندی عوامل تنفس‌زا به سه دسته: عوامل فردی، عوامل سازمانی و عوامل محیطی تقسیم شده‌اند (۵: ۹۵۰-۹۵۷).

کوپر و مارشال منابع تنفس‌زا را در شش گروه دسته‌بندی کرده‌اند: شایستگی شغل، روابط و مناسبات، ساختار سازمان و جو سازمانی، توسعه حرفه‌ای، نقش در سازمان و منابع فرásازمانی (۳).

دعایی منابع ایجاد فشار عصبی کارکنان را به شرح زیر می‌داند:

۱. محیط کاری: شدت و ضعف فشار عصبی در مشاغل مختلف یکسان نیست. او منابع مهم ایجاد فشار عصبی در محیط‌کار را شامل نوع کار، تضاد نقش، ابهام در نقش، وظيفة بسیار سنگین یا سبک کار، مسئولیت

تصویف رفتار تجربه شده فرد به کار می‌رفت. این لغت بنایه تعریف واژه‌نامه انگلیسی آکسفورد در قرن پانزدهم میلادی برای رسانیدن معنای فشار^۱، کشش فیزیکی^۲ و بار^۳ تعریف شده بود و در ابتدا در علوم مهندسی و معماری به کار می‌رفت ولی بعداً کاربردش تعمیم یافت. از قرن هجدهم به بعد معنای این واژه، از فشار روی شیء به فشار روی انسان توسعه یافت. در ۱۹۱۳ م. "ژاسپیر" مفهوم واکنش را عنوان کرد و به نظر او واکنش پاسخی عاطفی در برابر حادثه بود. در ۱۹۳۲ "والتر کنون"^۴ با ارائه مفهوم "هموئوستازی"^۵ باب نوینی در مبحث تنفس

منظور از عوامل تنفس‌زا، عوامل ایجاد تنفس در افراد، در محیط‌های مختلف خانوادگی، کاری و اجتماعی است. یک عامل فشار آور می‌تواند به تنهایی فشار روانی عمدتی پدید آورد، ولی به طور معمول عامل‌های فشار آور با هم آمیخته می‌شوند تا از راههای گوناگون عرصه را بر افراد تنگ کنند و سرانجام فشار روانی پدید آورند.

و فشار روانی گشود. او این اصطلاح را برای توصیف یافته‌های تحقیقات آزمایشگاهی خود در خصوص fight or flight کرد: «یک پاسخ پیچیده نظام عصبی و مرکز سمباتیک در حیوان و انسان که به سرما، کمبود اکسیژن، پایین بودن قند خون، پایین بودن فشار خون و... داده می‌شود» (۱).

گرچه تحقیقات برای روشن ترکردن این مفهوم ادامه داشت ولی تا ۱۹۳۶ بیشتر افراد تنفس را نوعی نیرو می‌دانستند. در این سال تحولی در کاربرد معنای این واژه رخ داد که نتیجه تحقیقات هانس سلیه^۶ بود به گونه‌ای که او را پایه‌گذار کاربرد این لغت در جامعه علمی معرفی کرد. در این سال سلیه مقاله‌ای منتشر کرد که منتج به تحول برداشت ما از این بیماری شد و تعریفی نوین و کاملاً متفاوت برای فشار ارائه کرد. در اواسط ۱۹۴۰ او در یافته‌هایش، واژه فشار و تنفس را بیان کرد. او تنفس را به «درجه فرسودگی و از هم گسیختگی» بر اثر فشار زندگی تعریف کرد. در ۱۹۵۰ مفهوم استرس با ارائه مفهوم دیگری به نام «سندرم عمومی سازگاری»^۷ از طرف سلیه کامل تر شد. ولی فشار روانی را ناشی از عوامل متعدد می‌داند و ذهن را در درک عامل فشار مهم می‌داند و نکته

1. Pressure
2. Physical strain
3. Load
4. Walter Canon

5. Hemeostazy
6. Selye
7. GAS = General Adaptation Syndrome

دیگران، فقدان مشارکت در تصمیم‌گیری‌ها،
شرایط کاری و فرهنگ سازمانی می‌داند.
۲. **دلایل شخصی:** دلایل شخصی در ایجاد فشار
عصیبی، که شامل مشکلات اقتصادی، محیط خانوادگی
و حوادث می‌شود (۲۶۸: ۲۷۳-۲۶۸).
لوتاژ عوامل فشارزای کلان را که اساس پرسشنامه
تنظیم شده است در چهار مقوله کلی دسته‌بندی کرده
است (۷).

روش تحقیق و جامعه پژوهش

تحقیق حاضر به شناسایی عوامل تنفس زا در محیط
کتابخانه‌های مرکزی دانشگاه‌های وزارت علوم پرداخته
است. این پژوهش یک مطالعه توصیفی - پیمایشی است
که اطلاعات آن با استفاده از یک پرسشنامه "محقق
ساخت" بر مبنای تقسیم‌بندی عوامل کلان فشارزای فرد
لوتاژ صورت گرفته است. پرسشنامه شامل سی و شش
سؤال و بر مبنای مقیاس لیکرت تنظیم شد. جامعه آماری
شامل همه کتابداران شاغل در کتابخانه‌های مرکزی وزارت
علوم، تحقیقات و فناوری بود. پس از ارسال پرسشنامه
برای اعضای جامعه مورد بررسی، تعداد ۱۵۰ پرسشنامه

بودند: عدم حمایت سرپرستان، نبود امنیت شغلی، بی توجهی به ارتقاء شغلی، نبود معیارهای صحیح تشویق و، عدم همکاری مدیر کتابخانه؛ در حالی که این عوامل برای مردان به ترتیب اولویت از این قرار بودند: عدم امنیت شغلی، وجود تبعیض در پرداختها، عدم حمایت سرپرستان، عدم همکاری کارکنان، و گم شدن منابع.

پیشنهاد
ایجاد نوعی فرهنگ سازمانی که ابهام و تضاد نقش را در حد قابل قبول نگه دارد، فرهنگ سازمانی باید مشوق

عدوت داده شد. برای بررسی آماری داده‌های حاصل از پژوهش، از روش‌های آمار توصیفی استفاده گردید.

نتایج پژوهش

جدول زیر عوامل تنشی‌زا از دید کتابداران بر حسب نمره میانگین از بالاترین عامل تا پایین‌ترین عامل نشان می‌دهد.

جامعه مورد پژوهش براساس جنسیت به دو گروه تقسیم شدند: ۱۲۶ نفر زن (۸۴ درصد) و ۲۴ نفر مرد (۱۶ درصد). پس از محاسبه میانگین، ۵ عاملی که بیشترین نارضایتی را در گروه زنان به دنبال داشتند از این قرار

رتبه	عامل تنشیزا	بدون پاسخ	خیلی کم	کم	تا حدودی	زیاد	خیلی زیاد	میانگین
۱	عدم حمایت سرپرستان	۱	۳	۴	۱۳	۴۹	۸۰	۴/۴۳
۲	عدم امنیت شغلی	۴	۴	۳	۱۳	۴۴	۸۲	۴/۲۶
۳	عدم همکاری مدیر کتابخانه	۲	۳	۵	۲۴	۴۱	۷۴	۴/۱۴
۴	نبود معیارهای صحیح تشویق	۲	۳	۷	۲۴	۴۷	۶۷	۴/۰۹
۵	روش‌های غیرعلمی ارزیابی عملکرد	۳	۱	۶	۲۹	۴۵	۶۶	۴/۰۸
۶	عدم نظارت صحیح در نحوه اجرای وظایف	۳	۳	۴	۲۴	۶۰	۵۶	۴/۰۴
۷	عدم توجه به ارتقاء شغلی	۸	۱	۵	۲۲	۵۲	۶۲	۴/۰۲
۸	عدم همکاری همکاران	۳	۵	۷	۲۳	۵۴	۵۸	۳/۹۸
۹	وجود گرد و غبار	۳	۳	۹	۲۵	۳۸	۶۲	۳/۹۴
۱۰	روشنمند نبودن اهداف کاری	۴	۵	۷	۳۰	۵۴	۵۰	۳/۸۶
۱۱	وجود تبعیض در پرداختها	۰	۶	۸	۴۴	۴۱	۵۱	۳/۸۲
۱۲/۵	عدم مشارکت در تصمیم‌گیری‌ها	۲	۳	۷	۴۰	۵۷	۴۱	۳/۸۱
۱۲/۵	کمبود امکانات رفاهی	۱	۵	۷	۳۹	۵۵	۴۳	۳/۸۱
۱۴/۵	برخوردهای شخصی در محل کار	۴	۱۰	۶	۲۰	۴۵	۵۵	۳/۸۰۶
۱۴/۵	نبود تخصص لازم در مدیر کتابخانه	۸	۵	۹	۲۱	۵۸	۴۹	۳/۸۰
۱۶	گم شدن منابع	۳	۵	۱۴	۲۷	۵۲	۴۹	۳/۸۰
۱۷/۵	وجود سرو صدا	۴	۷	۹	۳۶	۴۵	۴۹	۳/۷۴
۱۷/۵	عدم تخصیص بودجه کافی	۴	۳	۵	۴۹	۴۷	۴۲	۳/۷۴
۱۹	قدیمی بودن منابع	۴	۴	۱۱	۳۹	۴۸	۴۴	۳/۷۲
۲۰	فقدان نور کافی	۲	۷	۱۲	۳۹	۴۷	۴۳	۳/۶۸
۲۱	کمبود منابع علمی	۴	۵	۹	۳۵	۷۰	۲۷	۳/۶۴

رتبه	عوامل تنفس زا	بدون پاسخ	خیلی کم	کم	تا حدودی	زیاد	خیلی زیاد	میانگین
۲۲	دیر رسیدن در خواست	۴	۱	۱۰	۴۶	۶۴	۲۵	۳/۶۲
۲۳	انجام کار فقط به منظور رفع تکلیف	۷	۹	۱۱	۳۱	۵۳	۲۹	۳/۵۸
۲۴	نامناسب بودن تجهیزات کتابخانه	۶	۵	۱۱	۳۹	۵۹	۳۰	۳/۵۷
۲۵	عدم آشنایی با شرح وظایف	۹	۱۰	۹	۳۷	۴۶	۲۹	۳/۵۱
۲۶	نامناسب بودن فضای مخزن	۱۳	۸	۱۱	۳۸	۴۱	۲۹	۳/۴۴
۲۷	جابجایی مداوم	۵	۱۰	۱۸	۳۶	۵۱	۳۰	۳/۴۲
۲۸	عدم حضور به موقع کارکنان	۶	۹	۱۶	۵۳	۴۵	۲۱	۳/۲۷
۲۹	تراکم کاری	۰	۱۵	۲۲	۴۴	۴۷	۲۲	۳/۲۶
۳۰	کمبود اطلاعات به دلیل تغییر مداوم اطلاعات	۶	۱۶	۱۸	۴۰	۴۷	۲۳	۳/۲۰
۳۱	به هم خوردن مواد کتابخانه	۷	۱۷	۲۴	۳۶	۳۱	۲۵	۳/۱۹
۳۲	مشخص نبودن مخاطبان کتابخانه	۷	۱۵	۲۲	۵۱	۳۲	۲۳	۳/۰۸
۳۳	حضور بیش از حد مراجعان	۴	۲۴	۳۴	۴۰	۳۰	۱۸	۲/۸۴
۳۴	عدم آشنایی مراجعان با رایانه	۶	۲۸	۲۹	۴۴	۳۰	۱۸	۲/۸۴
۳۵	حضور در محل کار در ساعت غیراداری	۱۰	۴۲	۳۵	۳۳	۱۷	۱۳	۲/۳۶
۳۶	وروود فناوری روز	۶	۵۷	۲۸	۲۷	۲۰	۱۲	۲/۲۶

آذربایجان شرقی». پایان نامه کارشناسی ارشد اداری و مدیریت،

دانشگاه آزاد اسلامی، ۱۳۷۶.

۴. دعائی، حبیب الله. مدیریت منابع انسانی (نگرش کاربردی). مشهد: مؤسسه چاپ و انتشارات دانشگاه فردوسی، ۱۳۷۷.

۵. رایینز، استی芬 پی. رفتار سازمانی – مقاییم نظریه‌ها کاربردها، مترجم علی پارساییان و سید محمد اعرابی. تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی، ۱۳۸۰.

۶. شعاری، لیدا. «بررسی و رتبه‌بندی عوامل تنفس زای شغلی در کتابداران شاغل در دانشگاه‌های علوم پزشکی شهر تهران». پایان نامه کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع‌رسانی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، ۱۳۷۳.

۷. لوئنز، فرد. رفتار سازمانی. مترجم غلامعلی سرمد. تهران: مؤسسه بانکداری ایران، ۱۳۷۲.

تاریخ دریافت: ۱۳۸۲/۱۰/۲۲:۰۰/۰۰

عملکرد کارکنان باشد و برقراری ارتباطات تأکید شود.

– وظیفه هر کسی مشخص و تعریف شده باشد.

– به کارکنان در برنامه‌ریزی برای ارتقاء در مسیر شغلی کمک شود.

– اطلاعات کارکنان به روز و روزآمد شود.

– نظام پرداخت حقوق، عادلانه و براساس تقسیم وظایف باشد.

– ناظرات بر عملکرد کارکنان به طور صحیح صورت پذیرد.

منابع

۱. احمدی، عبدالله. «منابع استرس مدیران آموزشی و مقایسه آن در بین زنان و مردان». پایان نامه کارشناسی ارشد علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۷۴.

۲. الوانی، مهدی. «فشارهای عصبی در سازمان و راههای مقابله با آن». مدیریت دولتی، (۳) ۱۳۶۷: ۴۵-۵۹.

۳. بیکزاد، جعفر. «بررسی تاثیر عوامل استرس زای سازمانی بر عملکرد شغلی کارکنان سازمان‌های دولتی استان

جایگاه کتاب در مناسبات فرهنگی تیموریان

غلامرضا امیرخانی^۱

چکیده

رشد و گسترش هنرهای کتابآرایی در قرن نهم ق. سبب شد کتاب به صورت کالایی ارزشمند درآید به گونه‌ای که نسخه‌های نفیس، بسان تحفه‌هایی گرانبهای میان دربارهای مختلف مبادله می‌شد.
در این نوشتار، با نگاه به رویدادی تاریخی برگرفته از کتاب تاریخ حبیب السیر، که به ماجراهی ارسال کتاب از دربار تیموریان به حکومت آق قویونلو اختصاص دارد، به روابط فرهنگی میان دو حکومت نیز اشاره می‌شود.

کلیدواژه‌ها

اهدای کتاب، تیموریان، آق قویونلو، کلیات جامی، روابط فرهنگی

میراث ماندگار جانشینان تیمور را باید هنر و آفرینش‌های هنری زمان ایشان دانست. شاید حضور پرنگ هنر و هنرمندان در طول حیات خاندان تیموری و پیدایش مکتب‌های هنری چون مکتب هرات و شیراز، دلیلی بر انتساب این دوره ۱۴۰ ساله به نام ایشان باشد. پشتیبان و حامی اصلی هنرمندان و نویسندهای راشاهان و شاهزادگان تشکیل می‌دادند و مکان اصلی فعالیت ایشان، کتابخانه‌های وابسته به دربار بود. نسخه‌های نفیسی که در این کتابخانه‌ها تدوین یا استنساخ می‌شد، کالایی بالرزش و مناسب برای مبادله یا اهدا میان

فاصله زمانی میان به حکومت رسیدن تیمور (۷۷۱ ق.) تا درگذشت سلطان حسین باقر (۹۱۱ ق.) را مورخان، عصر تیموریان نام نهاده‌اند، اما این بدان معنا نیست که قلمرو این خاندان سراسر سرزمین ایران را دربر می‌گرفته است. به استثنای سال‌های زمامداری شخص تیمور، که تا ۸۰۷ ق. ادامه داشت، حکومت‌های دیگری نظیر آق قویونلو (سپید گوسفند) و قره‌قویونلو (سیاه گوسفند)، که در تاریخ به سلسله‌های ترکمان مشهور هستند، و پارهای از حکومت‌های محلی، بخش‌هایی از ایران را زیر سلطه خود داشتند.

حاکمان و امیران مناطق گوناگون بود. بررسی منابع این دوره نشان می‌دهد که نه تنها کتاب و دیگر تولیدات هنری به عنوان هدیه و تحفه ردوبدل می‌شد، بلکه اعزام اهل هنر و ادب به دربار دیگر شاهان و شاهزادگان نیز مرسوم بود. آنچه در زیر می‌آید بررسی نمونه‌ای از ارسال کتاب از قلمرو تیموریان به دیگر حکومت‌های است.

کتاب معروف حبیب السیر فی اخبار افراد البشر را مورخ برجسته اواخر تیموری و اوایل صفوی، غیاث الدین ابن همام الدین مشهور به خواندمیر (۹۴۲-۸۸۰ ق). تأليف کرده است. وی در کنف حمایت امیر علیشیر نوایی به نگارش آثار تاریخی مشغول بود. نخستین اثر خواندمیر، ماثل الملوك نام دارد که در ۹۰۱ ق. به رشتۀ تحریر درآمد. اما شناخته شده‌ترین کتاب او، همان حبیب السیر است که تا به امروز جزء پراستفاده‌ترین منابع تاریخی به زبان فارسی بوده و با رهایی این کتاب، که گاه از ظرافت‌ها و صنایع ادبی بی‌بهره نیست، نشان از پختگی و احاطه‌ای بر نکات ادبی و تاریخی دارد. چراکه نوشتن این اثر را در ۹۲۷ ق. آغاز و در ۹۳۰ ق. تمام کرد و در این سن، تاریخ نگاری سرشناس و مجری به شمار می‌رفت. خواندمیر اواخر عمر را در هند سپری کرد و در ۹۴۲ ق. درگذشت. جسد او را در دهلي در کنار مقبره امیر خسرو دهلوی (۷۲۵-۶۵۱ ق.) به خاک سپرندند.^۸

حبیب السیر بسان آثار مشابه، تاریخ عمومی عالم را از آغاز خلق تا روزگار مؤلف در بر می‌گیرد، اما آنچه ارزش کتاب را مضاعف می‌سازد، بخش‌های پایانی آن است که به اثر، جنبه مستند می‌بخشد. اطلاعاتی که مؤلف در بیان حوادث روزگار سلطنت حسین باقر، تکاپوهای از بکان در مواراء النهر، و ظهور شاه اسماعیل صفوی ارائه می‌کند، بسیار دقیق و در شناخت اوضاع سیاسی، اجتماعی و فرهنگی اواخر قرن نهم و اوایل سده دهم هجری واقعاً مفید است. وجه تمایز حبیب السیر با آثار مشابه، ذکر شرح حال بزرگان و رجال هر دوره تاریخی است که خواندمیر در پایان هر بخش به آنها می‌پردازد. توجه او به اینها می‌پردازد. توجه او به سرگذشت اهل علم و ادب و هنر، که با گروهی از ایشان مجالست هم داشته، دستمایه خوبی برای پژوهشگرانی است که به زندگی فرهنگی ایرانیان و شرایط حاکم بر آن علاقه‌مند هستند.

لک فربت مجده بجهیز باد بروز شمعی فیار قلن برخوار رفیعیه زندگانی رفیعیه
دین خوش زسبیح اسلام که رحمت خود را بر سرت هفت سکونت خود را بر سرت
آقمه بیافت و بار ایندیکه در محلت اقتدی کنداند بطن اوقیان را در
پیش از هنرمه بروت و بخوبی اتفاق شد از غریب و اتفاق که جهیز
اشق اندیشه لادر لایه از مرد است این عصیانی باین دلایل که خانه
میزنه مفرغ شود و خوش گویی بگفت بر این ایندیشه خود را در از نظر خانه
وچه هم مرد پفردر که از زواب از مرد که دخود و در فرج خود بسیار است که
از اولانه از اینم که برای اینست که ملکه خود که خود خود را از دخالت می‌گیرد
مکونه بیت را شت بر این ایندیشه بخوبی بگزید را رسیده بخوبی از این ایشان
که هم اتفاق از دیگر بیش از این خود را در سفت می‌شود با اینجیز خود نه
اما روایت خواندمیر:

«از غرایب و افات که امیرحسین را اتفاق افتاد یکی آنکه در آن اوان که ملازمت امیر علیشیر می‌نمود، آن جناب او را بر سالت سلطان یعقوب میرزا نامزد فرمود و مقرر کرد که کلیات مولانا عبدالرحمن جامی با دیگر کتب نفیسه

وجه تمایز حبیب السیر با آثار مشابه، ذکر شرح حال بزرگان و رجال هر دوره تاریخی است که خواندمیر در پایان هر بخش به آنها می‌پردازد. توجه او به سرگذشت اهل علم و ادب و هنر، که با گروهی از ایشان مجالست هم داشته، دستمایه خوبی برای پژوهشگرانی است که به زندگی فرهنگی ایرانیان و شرایط حاکم بر آن علاقه‌مند هستند.

از کتابخانه خاصه ستانده، جهت قاضی عیسی و نواب آن درگاه برد و در وقتی که جناب سیادت مأبی آن کتب را از مولانا عبدالکریم کتابدار می‌ستاند خدمت مولوی سهو

۱. مرحوم دکتر عبدالحسین نوابی، اسامی اشخاص و بزرگان این کتاب را با عنوان رجال کتاب حبیب السیر به طور جداگانه چاپ نموده است (تهران، ۱۳۲۴).

ایام، مورد توجه کیچیک میرزا، خواهرزاده سلطان حسین بایقرا، قرار گرفت. کیچیک میرزا وی را در شمار همراهان خود در سفر حج قرار داد. سرنوشت این سفر در منابع به دو شکل گوناگون ذکر شده است. خواندن میرمعتقد است که حسین ابیوردی از رفته به این سفر ابتدا سر باز زد ولی پس از حرکت کاروان پشیمان و در پی ایشان روان شد. هر چند که به ایشان نرسید و خود به تنها بی حج گذارد. در بازگشت به تبریز رفت و چند سال در ملازمت سلطان یعقوب آق قویونلو به سر برد. نقل دیگری که از این مسافرت وجود دارد، مربوط به علیشیر نوایی و کتاب مجالس النفایس است که کمال الدین حسین را ملازم کیچیک میرزاده سفر حج می داند و سرزمین های عراق و فارس و روم را در مسیر برگشت او بازمی شمرد. روایت مجالس النفایس باشاره به حسادت معاندان وی که دیوانه می خوانندندنش به پایان می رسد. چرا که اگر همراهی کمال الدین حسین با کیچیک میرزا را در سفر حج پیذیریم، به احتمال زیاد در مسیر بازگشت هم در معیت او بوده که چنین نبود و او از تبریز سر درآورد.

۲. امیر علیشیر نوایی (۸۴۴-۹۰۶ ق.): نام آورترین وزیر تیموریان که در بخش اعظم زمامداری سلطان حسین بایقرا، مقام دوم حکومت را عهده دار بود. شخصیت پیچیده ای او، که تحلیل شرایط اجتماعی و فرهنگی اواخر قرن نهم هجری نیازمند شناخت آن است، از دو جنبه باز قابل بررسی است: جایگاه سیاسی و فعالیت های فرهنگی، نقش بر جسته ای او در حوادث و اتفاقات روزگار آخرین سلطان تیموری در همه منابع این عصر به دفعات بیان شده و تکاپوهای فرهنگی او نیز به سبب آثار قلمی بر جای مانده، مشهود است. ویژگی دیگری که از دو بعد فرهنگی و اجتماعی قابل مطالعه است، بنها و موقوفاتی است که از وی بر جا مانده یا دست کم در منابع به آنها شاهره رفته است. فخری هروی، تعداد اینها منتب به امیر علیشیر را ۳۷۰ می داند. خواندن نیز در ذکر سجاوی اخلاقی و آثار و اینه علیشیر، کتاب مکارم الاخلاق را تألیف کرد (۷: مقدمه).

۳. سلطان یعقوب (۸۸۳-۸۹۶ ق.): فرزند اوزون حسن آق قویونلو (۸۷۲-۸۸۲ ق.) و از آخرین فرمانروایان این خاندان بود که در جذب دانشمندان و نویسنگان ایرانی به دربار خود، تلاش فراوانی به کار برد (۹: ۱۱۵).

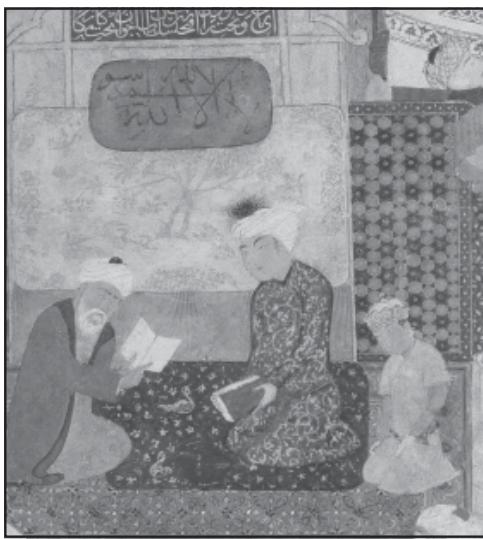
کرده فتوحات مکی را که در حجم و جلد به کلیات مولانا عبدالرحمن جامی مشابهت داشت به وی داد، و امیرحسین آن کتاب را احتیاط ننموده با دیگر تحف و تبرکات مضبوط ساخت و چون به ملازمت سلطان یعقوب میرزا رسید و پیشکش گذرانید پادشاه عالی جاه از کمال مکارم اخلاق اورا پرسیده برزبان مبارک گذرانید که درین سفر به واسطه بُعد مسافت ملول شده باشی؟ امیرحسین جواب داد که بنده را در راه مصاحبی بود که ملالت در پیرامون [پیرامون] خاطر نمی گذاشت. سلطان یعقوب میرزا از حقیقت این سخن استفسار نمود. جناب

میراث ماندگار جانشینان تیمور را باید هنر و آفرینش های هنری زمان ایشان دانست. شاید حضور پررنگ هنر و هنرمندان در طول حیات خاندان تیموری و پیدایش مکتب های هنری چون مکتب هرات و شیراز، دلیلی بر انتساب این دوره ۱۴۰ ساله به نام ایشان باشد.

سیادت مآبی فرمود که کلیات حضرت مولوی که مقرب حضرت سلطانی جهت ملازمان قاضی فرستاده اند همراه داشتم و هرگا ماندک ملامتی [ملالتی] دست می داد نظر برآن کتاب افادت مآب می انداختم، پادشاه فرمود که کلیات را بیاورید تا مشاهده نمایم و امیرحسین کس فرستاد تا آن مجلد را به مجلس آوردن و چون بازگردند معلوم شد که فتوحات مکی است نه کلیات مولانا جامی، لاجرم جناب سیادت مآبی از چند حیث من فعل گشت و از این جهت دیگر منظور نظر التفات امیر علیشیر نشد...» (۳: ۲۵، ص ۴).

بررسی دقیق این ماجرا نیازمند شناخت افراد زیر است:

۱. امیرحسین: نام کامل او امیر کمال الدین حسین ابیوردی است. صاحب مجالس النفایس از از او با نام سیدحسین باوردی یاد می کند (۳: ج ۴، ص ۲۷۳). زادگاه او، ابیورد یا باورد، از شهرهای مهم شمال خراسان در روزگار تیموریان بود که امروزه خرابه های آن در کشور ترکمنستان قرار دارد (۴: ج ۶، ص ۴۷۳). در جوانی از ابیورد به هرات آمد و مشغول تحصیل شد. در همین

از جمله شاعرانی بود که روابطی حسنی با هر دو دربار داشت. بنایی هروی (۹۱۸- ق). دیگر شاعر و خوشنویس بلندآوازه‌ای بود که از هرات عازم شیراز و نهایتاً تبریز شد و نزد سلطان یعقوب روزگار می‌گذراند. با مرگ سلطان یعقوب، وی آهنگ هرات کرد. وی بسان نوبت پیشین مجبور به ترک آن دیار شد. هر چند که منابع، عداوت علیشیر نوایی با او را دلیل اصلی این مهاجرت‌ها می‌دانند (۱۶۷: ۶).

تأکید بر مسائل فرهنگی از آنروست که پایتخت تیموریان، هرات، مرکزی برای تجمع نویسنده‌گان، هنرمندان، شاعران و گویندگانی شده بود که در پناه شاهان و شاهزادگان تیموری به کار مشغول بودند. سلاطین آق قویونلو نیز مشوق فرهنگ و هنر به شمار می‌آمدند. لذا رفت و آمد اهل ادب و هنر، به رغم مسافت طولانی میان دو شهر (هرات و تبریز)، مسئله‌ای طبیعی به شمار می‌رفت.

۲. موقعیت و مقام جامی: نورالدین عبدالرحمن جامی (۸۹۸-۸۱۷ ق). شاعرنامی قرن نهم را باید نمونه‌ای کم‌نظیر در تاریخ ادبیات زبان پارسی دانست که آوازه‌ای در زمان حیاتش، نه تنها در خراسان و شرق ایران بلکه تا قلمروی هند و عثمانی پیچیده بود. به همین دلیل هنگامی که جامی در مسیر بازگشت از سفر حج به تبریز

اعزام سفیران به دیگر کشورها چون مصر و عثمانی و پذیرش متقابل نمایندگان ایشان و توجه و پاسخ‌گویی به مکاتبات دیگر دولت‌ها از جمله خصوصیات دوره زمامداری است. با مرگ او، حکومت آق قویونلو در سرشاری‌بی اضمحلال قرار گرفت.

۴. قاضی عیسی: مسیح‌الدین عیسی ساوجی فرزند خواجه شکرالله، پدر او از مستوفیان دربار آق قویونلو و خود وی، معلم سلطان یعقوب بود. نفوذ قاضی عیسی بر شاگرد خود چنان بود که در طول زمامداری یعقوب «اوامر و نواهیش، مطاع پادشاه و سپاه‌گردید» (۱۱۷: ۶).

مهر او در کنار مهر سلطنتی بر فرمان‌ها و احکام حکومتی نقش می‌بست که حکایت از انقیاد دربار آق قویونلو از وی دارد (۱۲۸: ۲). صوفی خلیل که پس از مرگ یعقوب به قدرت رسیده بود، در اردبازار تبریز، قاضی عیسی را به دار آویخت (سال ۸۹۶ ق.). نام چند تن از خانواده‌ او در متون تاریخی مذکور است (۵: ۵۹۵ و ۸۱۵).

۵. عبدالکریم کتابدار: تنها نام و نشانی که از این شخص به دست آمد، همین مطالب خواندمیر است که بر سمت کتابداری او در کتابخانه امیر علیشیر نوایی تصریح دارد.

اکنون بهتر می‌توان واقعه نقل شده در حبیب‌السیر را بررسی و نتایج زیر را برداشت کرد:

۱. روابط فرهنگی میان هرات و تبریز: روابط بین دولتهای ایرانی در قرن نهم هجری، تابع عوامل مختلفی بود. چه بسامتحдан و هم‌پیمانانی که درگذشت ایام به دشمنان قسم خورده تبدیل می‌شدند. در این میان، دوره ۳۷ ساله حکومت حسین باپرا (۹۱۱- ۸۷۵ ق.). به دلایلی چند از آرامشی نسبی در شرق ایران و ارتباط تقریباً دوستانه با غرب ایران (قلمرو آق قویونلو) برخوردار بود. این ویژگی، پیوندها و دادوستدهایی خصوصاً در حوزه فرهنگ را سبب می‌گشت. تأکید بر مسائل فرهنگی از آنروست که پایتخت تیموریان، هرات، مرکزی برای تجمع نویسنده‌گان، هنرمندان، شاعران و گویندگانی شده بود که در پناه شاهان و شاهزادگان تیموری به کار مشغول بودند. سلاطین آق قویونلو نیز مشوق فرهنگ و هنر به شمار می‌آمدند. لذارت و آمد اهل ادب و هنر، به رغم مسافت طولانی میان دو شهر (هرات و تبریز)، مسئله‌ای طبیعی به شمار می‌رفت. اهلی شیرازی (۹۴۲- ۸۵۸ ق.)

ایران و آن هنگام که در رویارویی با سپاه سلطان ابوسعید گورکانی (۸۵۵-۸۷۳ ق.) مجبور به فرار و ترک اردوی خود در خوارزم می‌شود، نقل می‌کند که یکی از سرداران ابوسعید پس از فتح اردوی او، آنچه به غنیمت برد، چند کتاب نفیس از کتابخانه حسین بایقرابود (۱۰۸۴) و این نکته بسیار درخور تأمل است که برای یک سردار جنگی نیز، کالایی گران‌بهادر از کتاب در تشکیلات یک فرمانروای مغلوب وجود ندارد.

۴. وجود نسخه‌های متعدد از یک اثر: خواندمیر تصویر می‌کند که کلیات عبدالرحمن جامی باید از کتابخانه تحويل گرفته می‌شد و همراه با دیگر کتب به دربار سلطان یعقوب برد می‌شد. این مسئله حکایت از آن دارد که برخی عناوین، نظیر کلیات جامی، در چند نسخه نگهداری می‌شده است. در غیراین صورت باید امیر علی‌شیر دستور استنساخ از روی نسخه موردنظر را می‌داد تا کتابخانه‌اش از وجود این اثر بی‌بهره نماند.

۵. سرنوشت کمال‌الدین حسین ابیوردی: ماجراجی پیش‌آمده که به سبب اشتباه عبدالکریم کتابدار در تحويل کتاب و دروغ‌گویی کمال‌الدین حسین در نزد سلطان آق‌قویونلو خ داد، هر چند جالب و طنزگونه است، اما برای این شخص تعات ناگواری را به همراه داشت. امیر علی‌شیر که از وقوع این ماجرا آگاه شده بود، دیگر به او توجه نکرد. حسین ابیوردی در ۹۰۸ ق. (دو سال پس از از مرگ علی‌شیر) به بلخ رفت و نزد بدیع‌الزمان میرزا، فرزند ارشد حسین بایقراء، عهده‌دار مقام صدارت شد. پس از دو سال به دلایل نامعلوم از سمت خود استعفا داد و به زادگاه خویش بازگشت. در ۹۱۴ ق. در زمرة سفرای محمدخان شیبانی (از بک) درآمد. اواخر عمر در ابیورد ساکن شد و در ۹۲۰ ق. درگذشت (۳: ج ۴، ص ۳۵۱).

هر چند امیر علی‌شیر نوابی، خود شخصیتی فرهنگی و صاحب آثار و تأثیفات و اشعار متعدد بود، ولی به نظر می‌رسد پاره‌ای از هنرمندان و نویسنده‌گان چندان دل‌خوشی از او نداشتند، به ویژه آن عده‌که مدتی در نزد او به سر برده بودند. علاوه بر حسین ابیوردی و بنایی هروی، که به هر دو اشاره رفت، باید از حاج محمد نقاش یاد کرد که او هم در کتابخانه امیر علی‌شیر مشغول کار بود و لی به سبب کدورتی که میان آن دو پیش آمد، از هرات

رفت، او زون حسن، حاکم وقت، هیئتی را به سرپرستی قاضی ابویکر طهرانی (قزن ۹ ق.)، مؤلف کتاب دیار بکریه، به استقبال شاعر خوش‌نام فرستاد. این ماجرا در ۸۷۸ ق. اتفاق افتاد. سلطان آق‌قویونلو، جامی را در کمال احترام پذیرا شد و از او خواهش کرد که در تبریز بماند. جامی عیادت از مادر سالم‌خود را بهانه کرد و پس از ده روز اقام‌ت ره‌سپار هرات شد (۱۵۳: ۹).

ارج و قرب شاعر خراسانی نزد سلسه آق‌قویونلو، روش‌کننده زوایای مختلف روایت خواندمیر است. زیرا علی‌شیر نوابی که بر این نکته آگاه است، مناسب‌ترین کتاب را، کلیات جامی دانسته و آن را به همراه چند نسخه دیگر روانه غرب ایران می‌کند.

در تاریخ روابط دولت تیموریان با دیگر حکومت‌ها به دفعات دیده می‌شود که کتاب را به عنوان نفیس‌ترین و ارزشمندترین هدیه به همراه سفيران و نمایندگان راهی می‌کردند. به نظر می‌رسد هر امیر یا وزیری که می‌خواست خود را ادب‌پرور و هنردوست نشان دهد، کتاب را تحفه‌ای مناسب می‌دانست و در عین حال هنر و خلاقیت کتاب‌آرایان و نسخه‌پردازان دربار خود را به رخ دیگران می‌کشید.

باید توجه داشت که این مأموریت چند سال پس از مسافرت جامی به تبریز انجام پذیرفته است. انتخاب کلیات جامی احتمالاً دلیل دیگری هم داشته و آن سرودن سلامان و ابسال از مثنوی‌های هفت‌گانه جامی به نام سلطان یعقوب است.

۳. اهمیت و ارزش کتاب: در تاریخ روابط دولت تیموریان با دیگر حکومت‌ها به دفعات دیده می‌شود که کتاب را به عنوان نفیس‌ترین و ارزشمندترین هدیه به همراه سفيران و نمایندگان راهی می‌کردند. به نظر می‌رسد هر امیر یا وزیری که می‌خواست خود را ادب‌پرور و هنردوست نشان دهد، کتاب را تحفه‌ای مناسب می‌دانست و در عین حال هنر و خلاقیت کتاب‌آرایان و نسخه‌پردازان دربار خود را به رخ دیگران می‌کشید. شاید بهترین نمونه در تأیید ارزش فوق العاده نسخه‌های نفیس در این دوره، ماجراجایی است که بنایی هروی نقل می‌کند. وی در بیان اوایل ظهور حسین بایقراء در صحنه سیاسی

گریخت و در ۹۰۴ ق. به اردبیل بیدع الزمان میرزا پیوست.
وی در دربار شاهزاده تیموری هم سمت کتابداری یافت
(ج ۴، ص ۳۴۸).

منابع

۱. بنایی هروی، شبیانی نامه. به کوشش کازیوکی کوبو. کیوتو: دانشگاه کیوتو، ۱۹۹۷ م.
۲. بوسه، هربرت. پژوهشی در تشکیلات دیوان سالاری بر مبنای استناد دوران آق قویونلو و قره قویونلو و صفوی. ترجمه غلامرضا ورهرام. تهران: مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی، ۱۳۶۷.
۳. خواندمیر، غیاث الدین بن همام الدین. حبیب السیر. به کوشش محمد دیرسیاقی. تهران: خیام، ۱۳۶۲.
۴. رضا، عنایت الله. «ابیورد». دایرة المعارف بزرگ اسلامی. ج ۶، ص ۴۷۳.
۵. روملو، حسن. احسن التواریخ. به کوشش عبدالحسین نوایی. تهران: بنگاه ترجمه و نشر کتاب، ۱۳۴۹.
۶. سام میرزا صفوی. تذکرۀ تحفۀ سامی. به کوشش رکن الدین همایونفرخ. تهران: علمی، ۱۳۴۶.
۷. علیشیر نوایی. علیشیر بن کیچکنه. تذکرۀ مجالس النفایس. به کوشش علی اصغر حکمت. تهران: بی‌نا، ۱۳۲۳.
۸. فرشته، محمدقاسم بن غلامعلی. تاریخ فرشته. لکهنه: [بی‌نا]، ۱۸۶۳ م.
۹. هیتنس، والتر. تشکیل دولت ملی در ایران: حکومت آق قویونلو و ظهور دولت صفوی. ترجمه کیکاووس جهانداری. تهران: خوارزمی، ۱۳۶۲.

تاریخ دریافت: ۱۳۸۲/۹/۱۰